

[Albertsen]

»Danmarks Radio har således kompetence til at fastlægge løn- og arbejdsvilkår uafhængigt af de overenskomster og bestemmelser, der gælder på det statslige ansættelsesområde, og som på statens vegne administreres af lønnings- og pensionsdepartementet.«

Jeg kan sige, at der i et svar til finansudvalget for ganske få dage siden fra kulturministeren – og underskrevet af kulturministeren – udtrykkeligt gøres opmærksom på denne problematik:

»Den nævnte procedure forekommer mig mindre hensigtsmæssig, men jeg mener på det foreliggende grundlag at måtte henholde mig til den af Danmarks Radio afgivne udtalelse.«

Det har relation til nogle ønsker om materiale, som finansudvalget ønskede tilstillet.

I begge tilfælde er der altså tale om en ganske klar indstilling. Derfor undrer det mig meget – efter lovgivningen og efter rigsrevisorernes udtalelse – at ministeren alligevel har fundet anledning til at fremkomme med den indsigelse over for Danmarks Radio, som tilfældet er.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Til fru Marianne Bentsen-Pedersen vil jeg først gerne sige, at det er rigtigt, at det ansættelsesstop, der blev iværksat den 14. februar 1974, oprindeligt blev fastsat under den dengang gældende lov – det vil altså sige den foregående lov – men i et brev af 22. marts 1974 skrev den daværende kulturminister, fru Nathalie Lind, til radiorådet og meddelte, at reglerne i cirkulæreskrivelse af 14. februar 1974 om midlertidigt statsligt ansættelsesstop i administrative stillinger også for tiden efter ikrafttrædelsen pr. 1. april 1974 af lov nr. 421 af 15. juni 1973 skulle finde anvendelse for Danmarks Radio. Det vil altså sige, at det tidligere ansættelsesstop kørte videre ved en udtrykkelig ny politisk beslutning under den nugældende lov. Derfor mener jeg, at sammenligningen er rimelig. Det var under den lov, at der ved en selvstændig politisk beslutning blev lavet et ansættelsesstop, og det er derfor den samme lov, vi taler om.

Så vil jeg gerne sige til det mere generelle, at når jeg mener, at vi er på klar juridisk holdbar grund – og det mener vi i kulturministeriet – så skyldes det bl. a. en passus, som

jeg gerne vil have lov at citere fra forarbejderne til loven, fra bemærkningerne til radio-loven. Det hedder heri, at:

»... en fortolkning af radiospredningsloven må stadig føre til, at det ikke er berettiget uden videre at bringe de for statsstyrelser generelt fastsatte administrative bestemmelser i anvendelse over for Danmarks Radio. Heraf følger, at de regler for begrænsninger med hensyn til personaleudvidelser, der er fastsat af staten for dennes styrelser, ikke umiddelbart kan betragtes som gældende for Danmarks Radio, der heller ikke kan anses for omfattet af de almindelige bestemmelser om drifts- og anlægsrammer, der er fastsat for eller måtte blive fastsat for disse styrelser. Tilsvarende eller andre begrænsninger af Danmarks Radios aktivitet kan imidlertid gennemføres af ministeren for kulturelle anliggender i kraft af den beføjelse, der er tillagt ham med hensyn til godkendelsen af institutionens årlige budget.«

Det er den juridiske baggrund for, at vi i kulturministeriet føler, at vi er på sikker grund.

Fra den praksis, som har været fulgt, har jeg nævnt dels det tidligere ansættelsesstop, som blev gennemført i 1974, også under den nugældende lov, dels at en socialdemokratisk kulturminister i 1976 pålagde Danmarks Radio at opsigte overenskomster, efter at den daværende socialdemokratiske finansminister havde gjort det på det statslige område.

Det er med denne praksis in mente, jeg mener, at det var rigtigt at gøre det, og at det også er forsvarligt og lovligt at gøre det.

Men må jeg sige til begge spørgere, at jeg egentlig føler det utilfredsstillende, at man kan have en sådan uklarhed om det. Jeg føler i høj grad, at vi befinder os i en grå zone, hvor jeg egentlig heller ikke bryder mig om at vi befinder os, og jeg så meget gerne, at man tog dette problem op i forbindelse med en eventuel lovrevision på et eller andet tidspunkt.

Jeg føler det ikke tilfredsstillende, men dels på det juridiske grundlag, jeg har nævnt, dels af hensyn til den praksis, der har været lagt af nogle af mine forgængere, mener jeg faktisk, at beslutningen er lovlig.

Undskyld, må jeg lige sige en enkelt ting

Anden næstformand (Mette Madsen):